

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za diake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petite vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištevno, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Upoznajmo se!

Zbog posebnega svojega položaja in čudnih okolnosti, v katerih se nahajamo Jugoslovani, smo v marsičem za drugo Evropo, za vsemi družimi narodi zaostali. Priznati moramo kar naravnost, da, kar se tiče naobrazjenja naše jugoslovanskega naroda, nismo še daleč, zaostali smo. Po vsem družem svetu se je trudil brat, da je spoznal svojega brata, podal mu roko preko bajonetov in grmenja iz kanonov in preko slaboumnih diplomatskih ovir, kajti kar je naravno, zgodi se, in da se takim nameram zoperstavi celi svet. Nemci ter Vlasi so se združili na račun Avstrije, marsikak avstrijski Nemec še dandenes zavirljivo gleda svoje brate v sosedstvu, tudi on bi jim rad podal roko; „Italia irredenta“ je opazila, da živi v Trientu, v Trstu in v Istri še nekoliko vlaški govorečih ljudij, zato reklamuje vse to ozemlje zase. Vsak narod skrbno čuva svojo narodnost a še skrbneje neguje zvezo in prijateljstvo s svojimi drugimi živimi brati, — a mi Jugoslovani?

Zapadni narodje nam očitajo neizobraženost, a tega se ne spominjajo, da bi tudi njihovo duševno polje ne bilo denes tako obdelano, da jim ga niso branili Jugoslovani s svojo krvjo proti barbaričnemu vstoku. A naobrazjenje narodno je še le posledica narodovega individualnega upoznanja, da pa Jugoslovani niso dospeli še do tega, to je zakrivila zavirljiva sebična nprav zapada, kateremu so Jugoslovani rešili jezik, život in vse, kar ima denes. Jugoslovani govorimo jeden ter isti jezik, sinovje smo jedne ter iste majke Slave, in vendar, čudno, tuji smo si še denes! Ne samo tuji smo si, nego mej posam-

nimi plemeni jugoslovanskega naroda veje veter, kužna sapa, katero so premišljeno vsejali mej nje vragovi tujerodni in domači. Kar so vsi narodje tako negovali, bratstvo, to se mej nami gazi na neodgovoren način. Osobni oziri, zagrizene kaprice, novci izpodrivajo ter ovirajo uresničenje velike ideje: zblizenje ter spoznanje Jugoslovancov. Tu pa lahke vesti rečemo: Slovenci smo gojili vestno to idejo, kajti vidimo že zdavna, ka nam je moč rešiti svojo narodnost samo s tem, da se ona ideja oživetvori, da sami se ne moremo ubraniti tujega nasilja. Zato pa tudi z milovanjem opazujemo separatistiško bedarijo sušaske ter bi nas naudajala ta tudi s strahom, ako bi ne bili uverjeni, da so to le prenapete glave — osamljene.

Zapadu je zmirom stalo do tega, da se Jugoslovani ne zdramijo iz svojega spanja ter da si ostanejo tuji, baš to bi pa moralo nas vse podvzati, da se zgodi nasprotno. Sloga in bratstvo moralo bi se vzbuditi v Jugoslovanih; a zopet v sredstvi, kako bi se to doseglo, nismo složni. V brošurici: „Upoznajmo se“, izišlejš onega tedna v Zagrebu, odvrčajo se uradniki, bogataši, odvetniki in duhovenstvo, kot taki, ki niso pripravljeni za izbuditelje naroda jugoslovanskega, a se postavlja princip, da „iz prostoga gradjanstva mora se poroditi sloga i bratsko sporazumljenje“. Da, naj bode, naj se porodi iz prostega meščanstva, mora iz njega iziti, ali kako pa je to mogoče, če baš narod sam nij še došel do spoznanja svoje narodne individualnosti niti je v njem naravna ljubezen do brata vzbujena, zametava pa se baš inteligencija, ka ona ne bode naroda vzbujala; gledé uradnikov in bogatinov je res, da ti narodu ne koristijo, ali baš du-

hovenstvo in odvetniki so osobito našemu slovenskemu narodu toliko pripomogli do vzbujenja narodnostnega čuta, da pri nas pravi že celo prostak z navdušenjem: „Slovenec sem, živio Slovenec!“ nego se je že precej tudi udomatila beseda **Jugoslovani**. Ako razumemo v obče nálog svoj in potrebo da priznamo za zblizenje, dakle mora baš inteligencija stopiti mej prosti narod, navdihniti mu zdravih nazorov in razložiti mu, da smo Slovani, imamo jedno ter isto majko, govorimo jedni ter isti jezik, da mora Srb podati roko Hrvat, Hrvat Slovincu vsi trije pa da pokličejo v kolo brata Bolgara. „Valja da več jedanput pripoznamo brata za brata, jer inače ćemo morati priznati tudjina za gospodara!“

A narod mora vedeti, kje mu je iskati brata, pokazati mu ga je treba, in, veru, zakon ne bode nigdar ona ovira, ki bi mu zabranjevala bratu roko podati v slogo in sporazumljenje. „Ako ikad, treba danas, da si budu Hrvati, Srbi, Slovenci i Bugari braća na jednom braniku, što ga gradi nužda od navale inorodnih i brutalnih elementa.“ To uvidevamo Slovenci osobito zdaj, ko žalibog opazujemo, da boj, kateri smo imeli bojevati dosle za svojo narodnost, ne bode i pod Taaffejevo vladu ponehal, akopram smo se tega vsaj malo nadejali. Ohraniti hočemo si svojo slovansko narodnost, svoj slovanski jezik v javnosti, v uradu, v šoli, v cerkvi; a veliko laglje bil bi ta boj za obstanek našega naroda, mnogo uspešniši, ako bi se prenehala ona mlačnost, ki se je lotila preveč slovanskega juga in katero je Bleiweisova slavnost prodrla samo kot solnčni žarek jesensko meglo. Slovenci smo predstraža Jugoslovanstvu, kot

Listek.

Slovanska pisma.

IV.

V zdanjem državnem zboru obračajo gotovo največjo pozornost naše zastopniki češkega naroda, potegujoči se za svoje in družih narodov naravne pravice. Naj bi pač zastopniki avtokratnega nemškega naroda pomislili, kako smešno, ali bolje rečeno, kako kruto naloge igrajo, hoteč biti kulturonošci in opekuni onega naroda, ki je razmeroma mnogo inteligentnejši in industrijalnejši od naroda, ki misli da ima omiko kar „katexochen“ v najemu. Zvlasti bi jaz svetoval nemškim zastopnikom, ki se takó radi hvalisajo s svojimi veleumi naj se ozró na svojega prvega velikana Goetheja, katerega so prejšnja leta — če tudi letos, ne vem — v državnem zboru večkrat citirali. Prouče naj, kaj piše ta pošteni in prvi Nemec v različnih svojih spisih o Čehih in zlasti o

češki literaturi, godbi, industriji, o čeških značajih in učenjakih in o razmerah mej Čehi ter Nemci. Na pr.: „Upajoč, da se bodo pravi prijatelji vseobče literature prepričali, kakó zelo je važno, da bi se skrbno približevali k literarni delavnosti slovanskih narodov. Prosimo društvo „Českega muzeja“, da bi se tudi na dalje v izdavanji plodov češkega pesništva i starodobnega i novejšega ne ustavilo. Tem načinom se najgotovejše razširi na Nemškem svetlo o teh znamenitih razmerah. . . Želeli bi tudi, da bi se prevodom Kollarovih proizvodov, (a kakšno strašilo je Kollar zdanjim Nemcem!) tudi priložil original; tako bi se podpiralo na Nemškem širjenje slovanskega jezikoslovja. . . Češkemu jeziku so odkazane ožje meje nego li nemškemu, kajti poslednji je dozda jezik vladni in omikanih, mej tem ko je češki le v nižjih slojih naroda zastopan. Bojevati ta nejednaki boj in se z vsimi močmi prizadevati za ohranjenje literature češke, za nje oživiljenje in pomlajenje, je prizade-

vanje hvalno, ki terja veliko samozatajevanja in ne manj moči, vstrajnosti in obratnosti.“

Kakó se vjemajo te besede pravega Nemca, ki je dobro poznal Čeha in njih jezik z letošnjo protispomenico onih (rekel bi bastardnih) Nemcev, ki neččejo poznati Čehov?

Ta v zadnjih stoletjih politično tako nesrečni češki narod je tudi slovanski narod „par excellence“. Pri njem se je najprva vzbudila narodna zavest, on se je prvi čutil Slovana, pri njem je prva pognala in razvela ideja slovanske vzajemnosti. Spomnimo se le imen kakor so Dobrovski, Šafařík, Jungman, Hanka, Palacki, Purkinje in dr. V zapadno-slovansko Moskvo, v zlato Prago so se hodili učiti ruski učenjaki, ter se vračali slavisti, ki so potem poučevali v domačih stolicah rojake v jezikih in literaturah slovanskih.

In tudi zdaj, ko se drugi važnejši, bodi si južni, bodi si severni slovanski narodje več ali manje s subjektivnega stališča ozirajo na

uradniki, mnogo vseučiliščnikov ter obilo ljudstva. Blag mu bodi spomin!

— (Na Dunaj odpeljal) se je minoli četrtak g. deželni predsednik vitez Kallina.

— (Graščino „Kračjek“), po nemški „Weinegg“ imenovano, blizu Vidma na Dolenskem, dosle svojino neke iz Prusije došle rodovine Otto, je baje za 40 tisoč gold. kupil narodni trgovec v Ljubljani, g. Fortuna.

— (Novačenje) se je pričelo v Ljubljani zadnje dni baš minolega tedna.

— (Mestna kopelj) v Koleziji je mnogo trpela zbog letošnje hude zime; cement, s katerim je tlak in obstenje napravljeno, je popokal in se ruši. Spominjamo se, da je ta na troške ljubljanskega mesta narejena kopelj sila mnogo stala, in da so bili narodni mestni odborniki zoper zidanje te — potrate.

— (Urednika listu „Brenclju“) toži mariborski škof g. Stepischnigg zavoljo žaljenja česti. Obravnava porotniška bode v Ljubljani.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradci) ima v ponedeljek dné 8. t. m. v „Restauration zur Pastete“ (Hofgasse 28., I. nadstropje) X. redno zborovanje s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem zborovanju. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju 1. poluleta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo knjižničarjevo. 5. Volitev treh revizorjev. 6. Volitev predsednika. 7. Volitev odbora. 8. Pogovori o binkoštnem izletu. 9. Posamezni predlogi. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Krasen dar.) Kakor „Zastava“, javlja iz Budapešte, je na prošnjo cerkvenokongresnega odbora srbski patrijarh-metropolit Prokop Ivačković ves svoj „fundus instructus“, ki ima vrednost do trideset tisoč goldinarjev, poklonil srbskemu narodu.

— (Poboj.) Tukajšnjemu uradnemu listu se poroča iz Železnikov, da so se pri vasi Rudno na Gorenjskem minole nedelje nekoliko vinjeni fantje stopili, pri čemer je dobil Lovro Jelenec iz Držgoš s kolom po glavi tako težke rane, da je za njimi umrl. Ubijalca njegovega so žandarji uže odvéli v uječo.

— (Goldinarji od svinca.) Graškemu nemškemu listu se poroča iz Konjice na Štajerskem, da se je v tem trgu in tudi v vasi Oplotnici uže dalje časa razpečaval ponarejen, od svinca ulit denar. Napósled je vendar posrečilo se bistroumnemu žandarju Steinerju, da je zasledil ponarejevalce — kajžar-

poljski dramaturgi, ampak on je zaslužil ukov. Poljska literatura je visoko vzvišena nad vsako dotikanje takim načinom. Zrasla je cela, kakor je, iz srca poljskega naroda, in prošinjena z vročo ljubeznijo k narodnej svobodi, se je spojila v jedno s poljskim rodoljubjem, in kakor veliko je to, tako velika je ona. Vsak iz poezije veličih poljskih pisateljev preneseni k nam verz bi imel preiti tudi v našo kri, in mi bi tako ne skazovali samo časti poljske literature, nego ona bi bila naša darovalka.

Tako piše češki lepoznavski list. Mi se ne čudimo niti samozatajevanju poljskih listov, niti samozatajevanju Čehov, ki so pripravljeni rezati na svojem mesu, samo da bi se dobri odnošaji mej obema narodoma v najmanj reči ne skalili. Ko bi vsi Slovanje posnemali Čeha, gotovo bi slovanska vzajemnost uže zdavnaj ne bila več pobožna misel a bila bi zdaj uže blizu prehoda v dejanje če bi ne bila uže — dovršeno dejanje.

sko družino na Pohorji. Žena in trije dečaki so nosili svinčene tolarje mej svet, a jeden dečak je vedno stražil, da kadar bi pretila nevarnost, opozorí svojce nánjo o pravem časi. Vse sleparje je zaprla sodnija.

— (Hiša podrla) se je — kakor se poroča zaderskemu „N. L.“ — Antonu Glavanu v Vlačiči na otoku Pragu v noči mej 18. in 19. dnem m. m. Gospodar, žena in trije otroci, izmej katerih je imel najstariši 12, a najmlajši 2 1/2 leta, so trdno spali, ko se je pripetila nesreča. Izpod razvalin so drugoga jutra rešili sosedje jedinega očeta Glavana še živega, dasi težko ranjenega, vsi drugi so našli ondi svojo smrt. Pravijo, da je dež omehčal zemljo, kjer je bil postavljen temelj hiši in da se je zatorej letá sésula.

— (Goveja kuga) se je — kakor čitamo v „Nar. listu“ — pokazala zopet v Diku poleg Zadra na Dalmatinskem.

— (Metliški letni in živinski semenj), kateri je vsako leto vtorek po prazniku sv. Jožefa, je letos preložen na vtorek dné 16. marca. Teden dnij pozneje, dakle vtorek dné 23. marca, bode pak letni in živinski semenj v Črnomlju.

Razne vesti.

* (Tiskarske pogreške) v novinah, vsak dan izhajajočih, pač nájmo nikogar motiti, a še manje se jim je čuditi. „Berlinski Tagblatt“ pripoveduje, da so se nekateri profesorji v Edinburgu zmenili, da hoté izdati knjigo brez vsakšne tiskovne pomote. Devet učenih in izvedenih gospodov je dakle čitalo prve odtise, in napósled so razpisali po deset funtov šterlingov (100 gld.) nágrade za vsako napako, katero bi kdo našel v dogotovljenem delu. In gleda! Uže v naslovu knjigi je nekdo našel napako! Če se zatorej kaj takšnega zgodi tam, kjer devet veščakov z vso pazljivostjo natančno čita vsako vrsto, vsako besedo, ter jih nihče ne priganja, doklé imajo gotovi biti, kolí preje se primerja kaj jedakega listu dnevniku, ki se v malo urah spisuje, stavi, popravlja, tiska, šteje, pregiba in razpošilja. To bodi vsem onim našim čitateljem rečeno, katere časih kakšna tiskovna pomota preveč v oči zbode — naj nam odpusté drage volje vse takšne pogreške!

* (Najdražje poštné marke) pro dajajo se v zedinjenih državah severo-ameriških po 60 dolarjev (okolo 120 gld.). Z njimi se frankujó večji zveznji novín, kateri se pošiljajo njih prodajalcem v dalnje tuje dežele.

* (Drva posula) so se pred tednom dnij v Londonu na delavce obeh spolov, kateri so jih žgali, sekali in povezavali. Skladovnica je bila preko 45 črevljev visoka, in ko se je podrla, je zagrebla pod soboj petnajst ljudi. Pet so jih uže našli mrtvih.

* (Umeteljni dež.) Odseku poljedelskemu v senatu Washingtonskem (v Ameriki) je pred kratkim razjasnjeval general Danijel Ruggles svojo patentovano metodo, po kateri bi se umeteljno napravljval dež. Po njegovih nazorih naj bi se v vzduh spuščal balon z eksplozijskimi patronami, katere bi se potem, prišedše v višave, razpoknile ter bi takšnim načinom stisnile tamošnje soparčke, da bi se združili v deževne kapljice.

* (Uzrok, da se je preložila obravnava.) Berlinski trgovec se je nedavno imel zagovarjati zaradi lihvarstva. Navajal je sicer toženec nekatere slučaje iz svojega življenja, a trdil je odločno, da bi bili ti proti zakonu. Predsednik je zdajci hotel prečitati dotična mesta v zakoniku, po katerih glasu bi imel biti trgovec obsojen, toda nobednega zakonika nij bilo moči najti, ker so bili baš vsi primerki pri knjigovezi. Sodišče je bilo napósled primorano, da je preložilo obravnavo o tej stvari dotlé, da bodo vezani zakoniki.

Javna zahvala.

Slavna hranilnica ljubljanska je letos 72 nakupovanje učnih pripomočkov siromašnim učencem ljudskih šol podarila „Narodne šole“ 150 gl. a. v. Za to lepo in zdatno podporo izreka najtoplejšo zahvalo

odbor „Narodne šole“.

Listnica uredništva. Svojim gospodom dopisnikom se iskreno zahvaljujemo o vsem njih trudoljubnem delovanju ter jih prosimo, naj nas blagovolé tudi nadalje podpirati po svojih močéh. — Slav. akad. društvo „Triglav“ v Gradci naj nam v bodoče izvoli svoja poročila pošiljati v frankovanih listih.

Tržne cene

v Ljubljani 6. marca t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 56 kr. — reš 6 gld. 99 kr.; — ječmen 5 gld. 51 kr.; — oves 3 gld. 57 kr.; — ajda 5 gld. 39 kr.; — prosó 5 gld. 39 kr.; — kornuza 6 gld. 80 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 93 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; — masla kilogram — gld. 82 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 50 kr.; — špeh povojen — gld. 61 kr.; — jajce po 12 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — toletina 50 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — slame 1 gld. 49 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. 10 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 6. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71	40	„
Zlata renta	85	80	„
1860 drž. posojilo	129	50	„
Akcije narodne banke	84	—	„
Kreditne akcije	290	50	„
London	118	30	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	45 1/2	„
C. kr. cekini	5	56	„
Državne marke	58	20	„

Zahvala.

Vsem svojim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ob smrti in pri sprevodu našega preljubeznivega, nepozabljivega sinčka

Antona

tolikanj pokazali svoje sočutje, izrekava s tem svojo iskreno zahvalo.

V Logateci, dné 5. marca 1880.

(89) Tomaž in Jozefa Tollazi.

Za sv. Jurij

oddasta se v najem dva prostorna

magacina

v Koširjevi hiši št. 27, v Prulah, poleg Žabjaka. Natančneje se izve pri hišnem lastniku.

(71—3)

Prodaja.

Zaradi odpotovanja se za gotove novce prodajajo: **pohištvo, posteljina, kuhinjsko orodje in druge stvari.** (V Ljubljani, v gospodskih ulicah, knežji dvor, I. nadstropje, na levič.)

(81—2)

A. Krejči,

v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice, priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst **modernih**

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (87—1)

Slamnike

pere in prenareja po najelegantnejših novih modelih in **najnižjih cenah**

Josip Mrješič,

(85—1)

sv. Petra cesta št. 29.

Velik málin

v Savinjske dolini poleg Celja, s petimi tčaji in stopami ter z zemljiščem se prodaje. Natančneje izvešča **Fr. Müllerjev Annoncen-Bureau** v Ljubljani. (83—1)

taki imamo svojo važnost za slovanski jug, posledice, uspeh našega boja za svoj obstanek bode tudi nanj uplival, odločeval mu usodo v bodočnosti. In pomislek na to daje našim bratom na jugu „marsch-route“, kaže jim pot, s katerega jim nij ukreniti v stran. Da se upoznajo, da stojimo in se postavimo na jedni branik zoper vruga svojega, v to treba i po našem mnenju, da se osnovajo shodi, sestanki, kjer bi se shajali Slovenci, Hrvatje, Srbi in Bolgari; na takih shodih so najbolje izražajo razni nazori, iz katerih se razvidi mišljenje dotičnega naroda, ki pa so, ako odobreni, kažipot daljnemu delovanju. Na um nam prihaja, da pohodi hrvatski „Sokol“ v letošnjem poletju naše Blejsko jezero. Ali bi ne bila to najlepša prilika, ki bi se morala porabiti v svrhu zbljiženja Jugoslovancev? Naj bi se ta pohod naših hrvatskih bratov razširil v narodno svečanost; naj bi prišli zastopniki vseh jugoslovanskih plemen, Slovenci naj bi povekšali slavnost s tem, da se zberó v Bledu pevci z Goriškega, Tržaškega, in cele Kranjske ter Štajerske. Naj se o tem še kdo oglasi in javi svoje mnenje.

Te vse opazke je prouzročila Gutešina brošura: „Upoznajmo se.“ Površne so sicer, a prihajajo z dobrim namenom: pospešiti, da se upoznajo Jugoslovanci. R—ski.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. marca.

V **državnem zboru** je finančni minister nazaj vzel predlogo o dopolnilnem davku. O stvari prisilnega legalizovanja je zbornica sprejela Adamekovo resolucijo, naj se zakon o odpravi prisilnega legalizovanja izroči razaj odseku, ki naj ga tako prenaredi, da se prisilno legalizovanje odpravi v onih deželah, ki to želé.

Železniški odsek državnega zbora je vladi toplo priporočil, na predlog našega poslanca g. Obreze, naj preudari kako in kdaj bi se železnica iz Ljubljane v Karlovec zidati dala. Radovedni smo, kakih mislij je vlada o tej zadevi. Vsakako smemo zahtevati, da se tudi za Slovence enkrat nekaj stori, saj bo v korist celej državi, ako dobi s tem neposredno zvezo z Bosno in iztokom sploh. Za arlsko železnico bodo zdaj potrošili kakih 30 do 40 milijonov, za železnico Ljubljana-Karlovec pa bi bilo kacij 5 do 10 milijonov uže zadosti.

V Pragi je umrl dné 4. t. m. vodja mladočehov dr. Karel **Sladkovsky**. Od leta 1848 je deloval zmirom neutrudljivo na političkem polju za blagor svojega češkega na-

roda. On je bil vrl značaj in poštenjak vse skozi, v čemer se strinjajo vse stranke na Češkem. Sladkovsky je, kakor znano, pred dvema letoma pristopil k ruskej cerkvi; blag mož je bil in navdušen do zadnjega trenutka za svobodo svojega naroda. Večnaja mu pamjat!

„Pester Lloyd“ piše: **Tirolsko** mestece Cortina ob vlaškej meji je dobilo posadko, katere nij imelo uže od leta 1866. Tja je prestavljen 15. lovski bataljon in sicer zavoljo tega, ker je tudi italijanska vlada preložila v v mejno mesto Pive di Cadore večjo garnizijo.

Vnanje države.

Iz **Peterburga** se poroča, da je bil v četrtek oni napastnik obešen, ki je streljal na grofa Loris-Melikovega.

Francoski ministerski predsednik je čestital grofu Melikovemu na rešitvi iz morilčeve roke.

O Ferryjevega naučnega zakona načrtu se baje v francoskem senatu denes glasuje; malo je upanja, da dobi večino, ali pa bode sprejet samo z večino malo glasov.

Dopisi.

Iz **Št. Jarneja** na Dolenjskem 4. marca. [Izv. dopis] V nedeljo dné 29. febr. zvečer so sijajno pokazali Št. Jarnejčanje, kaj zamore skupno delovanje, blago srce in bratoljubje. Na povabilo gospodov V. Z. in gospodičine M. T. so se zbrali vaščani in okoličani k velikanskej „tomboli“, kakeršne še menda nij bilo v Št. Jarneji. Vse sobe Zagorčeve gostilne so bile natlačeno polne: milodarne roke nanesele so toliko dobitkov, da je bilo moči prirediti tri „tombole“, vsako s prav obilno in okusno izbranimi dobitki. Pri tako mnogobrojnej udeležbi bilo je pričakovati precejšnjega čistega dohodka — ali takšnega uspeha se res nij nadejal nihče. Lepo vsoto pet in sedemdeset goldinarjev je dobička dala ta tombola za stradajoče brate Notranjce. Takšna obilna radodarnost bi marsikateremu mestu bila na vso čast. Vam pak, Št. Jarnejčanje, in vsem milodarnikom ter udeležbenikom bodi v imenu onih, katerim ste obrisali solzo, ki jo je pozvala beda in strdanje na blede lice naših ubogih bratov, bodi izrečena najtoplejša zahvala. Isto takó se zahvaljujemo v imeni notranjskih svojih rojakov častitim gostom iz Rudolfovega in Kostanjevice, a slava posebno tudi gospodu županu Zagorcu, ki je blagodušno brez vsakeršne nagrade dal svoje sobane in svečavo v podporo blagemu namenu.

Iz **Otočca** v Hrvatskej 3. marca [Izv. dop.] Kakor ste uže na kratko omenili v

svojega cenjenega lista št. 51, so dné 23. m. m. razbojniki napadli in umorili pismonošo Franca Zumbriča, kateri je uže 16 dolgih let zvesto opravljal svojo službo, ter nosil iz Vrhovine pošto v Otočac. Hudobneži so najbrž sumili, da bodo pri njem našli novcev, zatorej so ga napadli, mu prerezali grlo, dvakrat prebodli vrat in mu ranili na 17 krajih telo, naposled mesarsk nož zasadili v trebuh. Siromak je zapustil vdovo in pet otrok. Kralj. poštar tukajšnji, g. Fran Ravbar, rodóm Slovenec iz Rudolfovega, je razposlal vsem poštnim uradom po Hrvatskem prošnjo, da bi nabirali milodarov za nesrečno družino umorjenčeve, in nadejati se je, da ta blagodušen poziv ne ostane brez vspeha.

Takšnih napadov se je letos bati še več, kajti imeli smo sila slabo letino. Ubogi graničar nij pridelal niti živeža sèbi, niti sena za živino; mnogim vasem preti hud glad. Goveja živina néma nobene cene več, ker nikjer nij dobiti za njo potrebnega sená, prodaje se zatorej govedina uže po 20 kr. in teletina po 30 kr. kilo.

Poštar g. Fr. Ravbar je tukaj zelo priljubljen mož, ter je tudi duša tukajšnjemu pevskeemu društvu. On je ud ljubljanskej „Glasbenej Matici“, dakle nij čuda, da se tudi tukaj doli mej trdimi Graničarji čisto peva kakšna slovenska pesnica, kar posebno veseli vsakega Slovenca, kadar zaide mej svoje južne brate. Res je, čem dalje živi človek od domovja, tem gorkejšo mu zanj bije srce.

Domače stvari.

— (Drevi) je v deželnem gledališču ljubljanskem „velika akademija“, katere čistí dohodek je namenjen stradajočim Istranom in Notranjcem; zatorej — in ker je program vrlo zanimiv — se nadejamo, da bode tudi udeležba mnogobrojna in vsestranska. Začenja se predstava ob 7. uri zvečer.

— (Iz Rudolfovega) se nam piše dné 5. t. m.: Zopet nam je ugrabila nemila smrt mladega, nadejpolnega rodoljuba in zvestega sinu slovenske domovine. Dné 3. t. m. je namreč v našem mestu umrl g. Fr. Šegula, absol. jurist in rezervni lajtenant, 27 let imejoč. Dovršivši svoje študije na dunajskem vseučilišču, je hudo zbolel in je po dolgem bolehanji v cvetočej mladosti preselil se v boljši svet. Pogreb ranjcega je bil denes 5. t. m. zelo krasen. Udeležili so se ga malo ne vsi

Slovanstvo, so Čehi jedini, ki vse Slované z jednako ljubeznijo objemajo, ki vse jednako cenijo, ki ne kažó nikakeršne sebičnosti in ki némajo nikakeršnih sovražnih predsodkov.

V čeških knjigah in časnikih prihaja dan na dan obilo prevodov iz vseh slovanskih jezikov. Kakó se Slovanje zanimajo za našo slovensko literaturo? Nekaj drobtin je prevedenih na hrvatski in ruski jezik in potem — „basta“, a Čehi imajo tudi iz te male literature dosti prevodov, počenši sè spisi Slomškovimi do povestij Levičnikovih. Prav lepo se je pa na Češkem te dni pokazala ljubav do poljske literature.

„Gazeta Narodowa“ pravi dné 8. febr., da so se nekateri dramatični pisatelji hoteli oslavití čudnim načinom, namreč, da so prosili češkega pisatelja Hovorko, ki prevaja nekatera dela Kraszewskega, da bi prevél tudi njih spise. Potem citira list Howorka, poslan jednemu iz varšavskih literatov, glaseč se: In te-

daj vas prosim: ako bodete v Varšavi govorili s kacic tamošnjim dramaturgom, potrudite se, da bi me ne nadlegovali (nie fatygowali) s prošnjami, da bi prekladal njih spise. Bolan sem in z delom preobložen — sicer sem v prvej meri češk literat, potem stopram prevoditelj. Dobil sem v poslednjem meseci od vaših dramatičnih pisateljev listov — lahko rečem — „brez števila“. — „Dober nauk“ — pravi omenjeni poljski list — „za naše zakulisne velikane...“

Znamenito je vedeti, kakó sodijo Čehi o tej stvari. Zadnji „Lumir“ piše: Poleg „Gazete Narodowe“ je prinesel to poročilo velik del poljskih listov in varšavskih. Mi bi ga ne omenjali, ako bi ne čutili, da so morale te besede prouzročiti v poljskih literarnih krogih opravičeno nevoljo. Mi in Poljaki smo takoj s početka naravnost in z obeh strani bratski podobni v literarnih proizvodih. V politiki naj se godi karkoli drago, pri nas, in gotovo tudi

pri Poljaki, gospoduje vroča želja, da bi v literaturi delovali zajedno, da bi vse, kar tam ali tu poezija in vednost krasnega prineseta, vzajemno prenašali v svojo shrambo in se tako naučili jeden družega trajno ceniti. V srcih takó zedinjenih in očiščenih ljudij se lahko užge ljubezen, iz katere zraste plod, tudi v ostalih oddelih našega narodnega življenja blagonosen. Zatorej tudi nas žali, kadar se za kulisami vršé prej omenjene reči — nikakor to, kar so baje činili poljski dramaturgi — (mi prosto rečemo ne verjamemo, da bi kateri zavedni poljski literat takim načinom hlepel po slavi in ne verujemo v eksistenso teh „brezštevilnih listov“) — ampak to, da je češk bil ta glas, ki se je dotaknil poljskih zadev tako brezobzirno, tako nedvorljivo! — Niti v čisto privatnej korespondenci se tako ne piše. Mi se zelo čudimo, da so poljski listi pokazali toliko samozatajevanje in da nijso zavrnil pisaatelja onih vrstic do meje obče prilicnosti. Ne

Prodaja kónj in vozov.

Dne 11. marca meseca, to je, prihodnji četrtek, se bode iz proste roke na dražbi (licitando) prodalo 38 kónj in 10 težkih vozov v Slavini, zadnja postaja Prestranek pri gospodu (86—1) **Franji Gržini.**

Ure za zvonike in gradove

izdelane po najboljših iznajdbah od časa ustanov, ljenja tovarne leta 1842., od ne ulitega železa razen mednih tečajev, priporoča s poročtvom po najnižji ceni

Ivan Pogačnik,

Podnart-Kropa na Gorenjskem.

Popravljajo se tu tudi stare ure v zvonikih. — Da se pa nove laglje preskrbe, dovoljujem plačevanje na obroke. — Cenilnike pošiljam na zahtevanje zastoj. (27—8)

! Znamenito!

Vsakemu, kdor je uže potreboval zdravniške pomoči v boleznih, n. pr. zoper bramor, sušico, bolezen na prsih, slabost, nervoznost, je znano, da celo najodličnejše avtoriteti zdravništva (kakor prof. dr. Schnitzler, Skoda, Braun etc.) priporočajo izključivo

naravno, kristalno-čisto, zlato-žolto,

prirejeno vsled ministerskega ukaza po avstrijskem lekarniškem pravilniku

zdravilno pomuhljevo jetrno mast

iz Kristijanije v Norvegiji kot najboljšo ribjo mast, kolikor se je nahaja v trgovini, in sicer zbog njenih izvrstnih lastnosti; — ta jetrna mast prekosi in je boljša, nego ona bela, ki se je s sopuhom očistila, a pri tem zgubila najboljše snovi.

Da je ta jedino prava, kristalno-čista, zlato-žolta zdravilna pomuhljeva, jetrna mast (Gadus Callarias Lin. [pomuhelj]) po avstrijskem lekarniškem pravilniku pravilna, zato je v zalogi zmirom sveža ter iz prvih in najsolidnejših izvirnikov v sklenicah po 60 novč., in jo ima

Julij pl. Trnkóczy,

(74—1)

lekar v Ljubljani, na mestnem trgu šte. 4.

Naročbe izvršujejo se s poštnim povzetjem najhitreje.

Prsne in pljučne bolezni,

naj si bodo kakeršne koli, odpravi najgotovješe po zdravniškem ukazu pripravljeni

v Avstro-Ogerske, Nemške, Francoske, Angleške, Španske, Rumunske, Holandske in Portugalske varovani

Wilhelmov snežniški zeliščni alop

od

Fran Wilhelma, lekarja v Neuenkirchnu.

Ta sok je izvrsten in posebno upliven pri bolečinah v vratu in prsih, hripi, hripavosti, kašlju in náhodu. Mnogo jih je, ki potrjuje, da se imajo samo temu soku zahvaliti na prijetnem spanju.

Posebno pozora vreden je ta sok kot vračilo pri megli in slabem vremenu.

Zavolj svojega vrlo prijetnega okusa koristi otrokom, in je potreba vsem na pljučah bolnim; potrebno sredstvo je pa pevcem in govornikom zoper nejasen govor in hrpavost.

Oni p. n. kupci, ki želé pravi snežniški zeliščni alop, katerega uže prijam od l. 1855., izvolé naj izrečno zahtevati

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Navcd se pridodá vsakej sklenici.

Jedna zapečatena izvirna sklenici velja 1 gld. 25 kr., ter ima zmirom frišno

Fran Wilhelm, lekar v Neuenkirchnu (Niže Avstrijsko).

Zavoj se računa 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop imajo tudi samo moji gg. kupci:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; **Karel Šavnik,** lekar v Kranji; **Fr. Wacha,** lekar v Metliki; **Dom. Rizzoli,** lekar v Novem mestu.

P. n. občinstvo naj zmirom zahteva osobito Wilhelmov snežniški zeliščni alop, ker tega samo jaz pravo izdelujem, in ker so izdelki pod imenom Julius Bittnerjev snežniški zeliščni alop samo nevedna posnemanja, pred katerimi jaz posebno svarim.

Umeteljne

zobe in zobovje

postavlja, ne da bi bolelo in ne da bi odstranjeval korenine

zobni zdravnik

A. Paichel,

poleg Hrdeckega mostu.

(76—3)

Semena in drevesca.

Različna

vrtnarska in poljska semena

in nad 800 lepih mladih požahtenih

sadnih drevesc

prodaja

F. Kapus,

trgovec.

(68—2)

Celje, 25. februarja 1880.

Oznaniilo.

Pri farnej cerkvi v ogatel (Cerkovski vasi) se bo **naprava nove zvonikove strehe** 20. marca t. l. dopoldne ob 10. uri po dražbi oddala. Osnovni načrt, mera, prevdarek troškov in stavbeni pogoji so v farovži v Cerkovski vasi na pregled razpoloženi. Kedor to delo želi prevzeti, je povabljen zgorej imenovani dan k dražbi priti.

Logatec, dne 21. svečana 1880.

(65—2)

Stavbeni odbor.

Nova mesnica.

Podpisane naznanjam p. t. občinstvu, da sem v Slivarjeve hiši na sv. Petra cesti št. 16 začel

prodajati mesó,

zatorej se vsestransko uljudno priporočam, zagotavljač, da bodem rad postrezal vsakomu z dobrim mesom. (84—1)

Jarnej Kregar,

mesar.

(90—1)

Josip Stadler

stavbeni in galanterijski klepar v Ljubljani,

se priporoča za prihodnje dobo za vsakovrstna

stavbena dela,

ter zagotavlja hitro postrežbo in garantira za dobro blago in delo.

Zaloga brezsmradnih stranišč.

Delavnica:

v črevljarske ulici.

Prodajalnica:

na Starem trgu.

Odpretje trgovine.

Spoštovanemu p. t. občinstvu ljubljanskemu in drugemu uljudno naznanjam, da sem v ponedeljek dne 1. marca na tukajšnjem mestnem trgu začel

trgovati z manufakturnim in posamentirskim blagom.

V svojej zalogi imam vse, kar treba

krojačem, za gospé in gospode,

kakor tudi mnogo najnovejšega

krojnega blaga,

rabečega gospodinjstvu.

Pozivljajoč uljudno, da me p. t. gospóda počasté s svojimi dragimi meni obiski, zatrjam, da bodem vsakomu postrezal povsem solidno, in se zatorej najudaneje priporočam

(75—2)

Henrik Kenda.

Wilhelmov
rimski, skušeni, pravi, vseobčni
zdravilni in vodni pilep (plašter)

zoper

glavobol, rane, opeklino in ozeblino.

Ta pilep je privilegiran od Nj. rimsk. kat. veličanstva. Moč in učinek tega pilepa je posebno ugoden pri globokih in raztrganih ranah vsled uboda ali udara, pri hudih ulesih, neodpravljenih bezgavkah, pri skelečih izpustkih, pri črvu, vnetih in oguljenih prsih, speklinah, kurjih očesih, otiskah, zmrznjenih udih, pri toku iz trganja in enakih bolečinah.

Jedna škatljica stane 40 kr. av. velj. Menj, nego dve škatljici se ne pošiljati in staneti s kolekom in pošiljati 1 gld. av. velj.

Ta pilep pravi ima samo

lekarna **Fran Wilhelma** v Neuenkirchnu pri Dunaji.

Nadalje ima tudi:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

(527—9)